

Kresťanské cirkvi „ľudové“ a „výberové“

Niektoré, z kresťanských cirkví u nás registrovaných – najmä „veľké“, ako sú napr. katolícke (rím. a gr.), evanjelická a.v. a pravoslávna – patria medzi tzv. „ľudové cirkvi“; iné, najmä menšie (ktoré napriek tomu, že sú „oficiálnymi“, t.j. registrovanými, bývajú často označované príslušníkmi spomínaných „ľudových“ cirkví s akýmsi opovržením výrazom „sekty“), sú tzv. „výberovými cirkvami“.

Aký je hlavný rozdiel medzi ľudovými a výberovými cirkvami (nemám teraz na mysli ich vierouku ani liturgiu, ale ich „členskú základňu“, resp. hlavný dôvod toho, že jedny sú „veľké“, iné „malé“)?¹

Ten rozdiel spočíva najmä v tom, že členom „ľudovej“ cirkvi sa stáva človek „bez vlastného pričinenia“ (možno povedať: bez toho, aby o tom sám rozhodoval, či dokonca, aby o tom vedel): ak sa narodí rodičom evidovaným v cirkvi, a je pokrstný, stáva sa „členom cirkvi“, a zostáva ním (ak sa neodhlási), aj keď napr. stratí vieru rodičov (ak vôbec niekedy nejakú vieru mal). Zostáva v evidencii, aj keď si neplní žiadne povinnosti, nezúčastňuje sa služieb Božích, ani žiadneho podujatia zboru (niekedy platia príspevky cirkvi za neho rodičia alebo starí rodičia). Takýto človek, hoci nie je kresťanom (často sa sám za neho nepovažuje), predsa „figuruje v štatistike“ – ako „člen zboru (farnosti)“.

Vo výberových cirkvách sa človek nestáva členom zboru „automaticky“ – „narodením sa“, ale „prihlásením sa“, t.j. vyznaním (spojeným obyčajne s krstom), vedomým prijatím vierouky, a súčasne aj pravidiel (istej disciplíny) príslušnej cirkvi. A ak by tieto pravidlá vedome a opakovane porušoval, môže byť jednoducho z cirkvi vylúčený („exkomunikovaný“).

Zástancovia „ľudovosti“ i zástancovia „výberovosti“ majú pre svoje ponímanie cirkvi svoje argumenty (odvedené z Písma a „podoprené logikou“).

V Písme napríklad často nachádzame výzvy typu „*oddel'te sa*“ (od sveta, t.j. od neveriacich), „*neľahajte spoločné jarmo*“ s inovercami a nevercami a pod. (napr. v SZ: 4M 16,21; Ezd 10,11; v NZ: 2Ko 6,17; 6,14; Zj 18,4 atď.) Či to nie sú výzvy k vytváraniu „výberových spoločenstiev“?

Ale aj zástancovia „ľudovosti“ cirkvi majú svoje argumenty:

Zlých (tých, čo nežijú podľa pravidiel, neplnia si povinnosti) nemožno „len tak“ (podľa rozhodnutia jednotlivca alebo cirkevného grémia) vylúčiť z cirkvi.² Veď napr. Ján (Mt 3,12) hovorí o humne, v ktorom sú spolu pšenica i plevy; a Kristus zase o poli, na ktorom spolu rastie obilie aj kúkoľ (Mt 13,24-30), alebo o sieti, v ktorej sú dobré i zlé ryby (Mt 13,47-50). Tieto prirovnania

¹ Hoci som napísal, že „nemám na mysli ich vierouku...“, nie je to celkom pravda, pretože aj dôvod, o ktorom bude za chvíľu reč, súvisí vlastne s vieroukou – s dogmou, týkajúcou sa krstu (konkrétne toho, či krstíť v útlom detstve, alebo v dospelosti).

² Pravda, toto pravidlo sa nedodržiava v „ľudových“ cirkvách absolútne. Aj tu sú známe „exkomunikácie“; najmä však vtedy, keď previnenie člena cirkvi ohrozuje „organizačnú štruktúru“ cirkvi (len zriedka z dôvodu, že člen cirkvi nežije podľa zásad kresťanského učenia).

(humno, pole, rybárska sieť) možno vzťahovať aj na cirkev. Pravdaže, raz bude všetko vyčistené, roztriedené; no bude to až pri poslednom súde. V súčasnosti ľudia nie sú kompetentní k triedeniu, oddeľovaniu dobrého od zlého; pretože jednak nevidia do srdca človeka (veď napr. zdanlivo dobrý, zbožný človek môže byť pokrytcom), a jednak nevidia dopredu (veď i zlý človek sa po istom čase môže zmeniť, obrátiť). Okrem toho, takáto situácia je vlastne istou výhodou: v cirkvi je široké pole pôsobnosti pre vnútromisijnú prácu (a netreba pritom vôbec vyjsť za hranice svojej cirkvi, zboru, farnosti).

Táto situácia však tiež znamená, že **treba rozlišovať medzi Cirkvou a cirkvou (cirkvami)**: medzi „Všeobecnou cirkvou kresťanskou“, a cirkvou, ktorá je „organizáciou“ ľudskou. Prvá je v Písme označovaná obrazne aj ako „*telo Kristovo*“, a jej príslušníci sú „*údmi tohto Tela*“ (v evanjelických Symbolických knihách sa o nej hovorí aj ako o „neviditeľnej cirkvi“; tá druhá je tu označovaná ako „vonkajšie zriadenie“ alebo „viditeľná cirkev“, tiež „cirkiev v širšom zmysle“).

Evanjelická cirkev a.v. nielen vo svojej vierouke, ale aj v organizačných otázkach vychádza z tzv. Symbolických kníh. A v jednej z nich, v tzv. „Obrane augsburského vyznania“ (článok VII. a VIII. „O cirkvi“)³ možno čítať: „V samotnej cirkvi je veľa bezbožných... (ale) aby sme si nezúfali, aby sme vedeli, že cirkev zostane, a tiež, že i keď je (v nej) mnoho bezbožníkov, cirkev je, a Kristus dáva v nej všetko, čo cirkvi zasľúbil, odpustenie hriechov, vypočutie modlitieb, dar Duchu Svätého; tieto potešenia nám... poskytuje v cirkvi. (Vo Všeobecnom vyznaní viery sa) hovorí o všeobecnej cirkvi, aby sme si nemysleli, že cirkev je „vonkajšie zriadenie (organizácia) niektorých národov“, ale skôr spoločnosťou ľudí, roztratených po celom svete, ktorí súhlasne učia o evanjeliu, i keď nemajú rovnaké ľudské ustanovenia. I Glosa v dekrétach hovorí, že cirkev v širšom zmysle zahŕňa dobrých i zlých; podobne, že zlí sú v cirkvi len podľa mena, a nie skutočne; dobrí, že sú v nej i skutočne i podľa mena.“ (Vybraté časti citátu podčiarkol autor článku).

Slová z citátu o tom, že „v cirkvi je mnoho bezbožných“ (takých, čo nie sú príslušníkmi „všeobecnej“, ale iba „zriadenej“ cirkvi) platia o členoch cirkvi. No kto to má poznať? Veď človek nevidí do srdca iného. Mal by to však poznať ten, o koho ide. A podľa toho by mal konať: buď sa snažiť žiť podľa pravidiel spoločenstva (cirkvi), ktorého je členom, alebo ho opustiť – i formálne, oficiálne!

Je vlastne dobre, že sú vedľa seba „ľudové“ i „výberové“ kresťanské cirkvi! Je tak daná možnosť, že si človek môže vybrať – podľa svojho naturelu, alebo podľa osobného chápania častí Písma, o ktorých bola zmienka.⁴ Ale je nesp správne, ak sa napr. Slovensko považuje za „kresťanskú krajinu“ len preto, že súčet členov všetkých kresťanských cirkví predstavuje isté, pomerne vysoké percento z celkového počtu obyvateľov. Veď predsa v žiadnom prípade neplatí (najmä v tzv. ľudových cirkvách) rovnica, že *počet členov cirkvi = počet kresťanov*.

M.B.B.

³ Symbolické knihy (vyd. Transciscus 1992), str. 99.

⁴ V podstate totiž nie je rozhodujúce, v ktorej „cirkevnej organizácii“ je človek registrovaný; pravdaže, za predpokladu, že je členom „Všeobecnej Cirkvi“ („Tela Kristovho“). Inými slovami – že je skutočným kresťanom – t.j. že sa napr. nestotožňuje s nebiblickými dogmami a praktikami (a to aj vtedy, ak by boli presadzované a praktizované v spoločenstve, ktorého je členom).

Darček pre Vás:

Desiatky publikácií zadarmo

Radi by sme Vás upozornili, že teraz máte možnosť si pozrieť a gratis („free“) stiahnuť desiatky dokumentov v elektronickej podobe – vo formáte **PPS** („prezentácie“) a v **PDF** (články, fakty, úvahy). Stačí jednoducho kliknúť na názov zvoleného dokumentu v zozname, ktorý nájdete po zvolení voľby „**mimoknižné publikácie**“ (v sekcii „**Prejsť na:**“) na web-stránke:

www.knihy-benjan.sk

Ide o originálne publikácie s mnohými (často málo známymi) *faktami o pravde, poznávaní, ale aj o lži, podvádzaní a manipulovaní; o vede a viere; s faktami a úvahami o svete, o Bohu, ale i o Vás.* V mnohých pps dokumentoch („prezentáciách“) tiež nájdete *unikátne fotografie a krásne melódie.*

Okrem toho na tejto web-stránke nájdete **PONUKU KNÍH**, kde je vyše 20 titulov, ktoré si môžete objednať a ktoré nikde okrem u nás (a v internetovom kníhkupectve MARTINUS.sk) nedostanete. O knihách si tu môžete prečítať podrobné informácie – nielen o ich rozsahu, formáte, cene a špeciálnych zľavách, ale aj o ich obsahu (t.j. anotácie); z niektorých z nich sú dokonca k dispozícii aj ukážky (úryvky).

(Pozn.: ak ste túto informáciu dostali e-mailom, nemusíte otvárať váš prehliadač, stačí jednoducho kliknúť na tu uvedenú webovú adresu, t.j. na: www.knihy-benjan.sk).

So srdečným pozdravom

MBKB

mb@knihy-benjan.sk